

אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

פורום נשים

סיכום קבוצת מיקוד – תלמידות מחקר באקדמיה

ראיינה, ניתחה, וכתבה

תמר ויטנברג

תוכן עניינים

<u>עמ</u>	נושא
3	תקציר
4-6	1. הכרות עם המשתתפות
5-9	2. המשמעות של להיות תלמידת מחקר – רקע כללי
10-11	3. חובות התואר – דרישות מסגרת של תוכנית הלימודים
11	4. התייחסות לנושא המגדרי במסלול המחקרי
12-13	5. מרכיבי התמיכה
13-15	6. הקמת גורם תמיכה לתלמידות מחקר

סיכום קבוצת מיקוד – תלמידות מחקר באקדמיה

תקציר

בקבוצת מיקוד שהתקיימה ב- 13/6/2007, השתתפות 14 תלמידות מחקר (10 דוקטורנטיות ו- 4 מאסטרנטיות). היתרונות בלהיות תלמידת מחקר נוגעים מרביתם לאפשרות לעסוק בתחום העניין, עיסוק במחקר שאינו קיים בשוק הפרטי ויכולת התפתחות אישית. החסרונות נוגעים בעיקרם לקושי הכלכלי המעיד על צורך אמיתי בהישרדות. בכלל הפקולטות ציינו תלמידות המחקר את הקושי להשיג שעות הוראה/תרגול ובעקבות זאת את החיים בתנאי אי-ודאות כלכלית.

המסלול מאופיין בתביעה להתמסר למחקר ומהצורך לפרסם על-מנת להתקדם. זאת בקונטקסט של עולם תחרותי, בו לנשים באקדמיה יש במידת מה חסרון בהשוואה לגברים במעמד זהה, כאשר מתייחסים לפרקי הזמן של חופשת הלידה והצורך להתמודד עם דרישות האימהות. קשיים נוספים שהועלו נוגעים לתחושת הבדידות, תחושה אשר בלטה בעיקר בקרב המשתתפות ממדעי החברה והרוח. במדעים אלו עלה בצורה ברורה יותר גם החשש מפני העתיד בתום סיום הלימודים ומהאפשרויות למצוא עבודה מחוץ לאקדמיה. בקרב חוקרות שהן גם אמהות, עלה בבירור הקושי בשילוב בין שני עולמות תובעניים -- עולם המחקר למול עולם המשפחה.

בחינת המסגרת המחייבת את תלמידות המחקר שונה מהותית בין הפקולטה למדעי הרוח והחברה לבין הפקולטה למדעי הטבע. התחושה העולה היא שלנשים תלמידות מחקר קשה יותר להתקדם באקדמיה ובעיקר נכון הדבר לגבי אמהות, הנדרשות לעמוד באותה תחרות מול עמיתים גברים.

הכתובת העיקרית של תמיכה אליה פונות תלמידות המחקר בכל שאלה או בעיה היא המנחה. מעבר לאחרון, לא צוין גורם נוסף המהווה מקור תמיכה פורמאלי באוניברסיטה. ישנה הסכמה בדבר הצורך במיסוד גורם תמיכה לתלמידי מחקר באשר הם, ללא תלות במגדר. מרבית המשתתפות לא רואות מקום למסד קבוצה שתפעל בפורמט של קבוצת תמיכה לצורך אוורור רגשות, אלא מעוניינות בפתרונות ממוסדים שיאפשרו קיום מינימאלי.

1. היכרות עם המשתתפות

בקבוצת מיקוד שהתקיימה ב- 13/6/2007, השתתפות 14 תלמידות מחקר לפי החלוקה הבאה ;

- **10 דוקטורנטיות** ; מהן 8 ממדעי הרוח והחברה ו – 2 ממדעי הבריאות, בגילאי 28-32, מתוכן 4 רווקות, 4 נשואות ו- 2 נשואות עם ילדים, 9 מהן מקבלות מלגה.
- **4 מסטרנטיות** ; מהן 3 ממדעי הרוח והחברה ואחת מלימודי מדבר, בגילאי 29-36, 3 נשואות עם ילדים, אחת רווקה, 2 מהן מקבלות מלגה.

(לוח פרטי המשתתפות נותר חסוי)

2. המשמעות של להיות תלמידת מחקר – רקע כללי

נקודת המבט של משתתפות הקבוצה מציגה את התפקיד של תלמידת מחקר לפי יתרונות וחסרונות. היתרונות נוגעים מרביתם לאפשרות לעסוק בתחום העניין, עיסוק במחקר שאינו קיים בשוק הפרטי ויכולת התפתחות אישית. הדימוי לאקדמיה הוא של חממה שמגינה במידת מה על תלמידיה, טרם יצאו החוצה. זאת לצד גמישות בקביעת סדר היום, והעדר צורך מילוי יום עבודה לפי מספר שעות קבוע ומוגדר (בעיקר בפקולטה למדעי הרוח והחברה):

- "אני אוהבת ללמוד ועוסקת בתחום שאני אוהבת (צבר הרבה יותר קל

באקדמיה מאשר בתעשייה)..."

- "האפשרות של ללמוד מעמיקה. האפשרות להשמיש קול אחר בתוך האקדמיה

שהיא מאוד עברית".

- "היתרון הגדול בהיותי תלמידת מחקר הוא ההצטרפות שניתנה לי לעבוד

אזי יום על הנושאים שאני עניינים אותי ולא עשה להיות סטודנטית נרצחית".

- "בסיקור העניין. היכולת לפתח רעיונות אמנם בתקווה שיום אחד ישייטו

למישהו. אני רואה בסיקור את הצדקנות בהצטרפות לפתח את עצמי בהיבט

היצירתי לפני שאני יוצאת לשטח העיבוד".

- "אמחינה אישית – חופש ועשייה של מה שאני אוהבת יותר ומה שאני אוהבת

לעשות".

- "עניין. עיסוק יומיומי בטקסטים מעניינים. עבודה אצל אלט בוסית. קשרי

עבודה וחברות עם תלמידי מחקר אחרים".

• "היתרון השלילי של הליכות לשלום והתפתחות. אלמנט מיומנויות חזקות.
החשיבה העצמית והעצמאות של ילדים ארוה במקום עבודה. בנוסף
לחוויות והתנסויות אמל כנסים וכתיבת מאמרים שלרוב לא נעשית בתחום
שלי בתעשייה".

• "למישות של השעות עניין בעבודה וזינאמיקה של נוסאים".

החסרונות בלהיות תלמידת מחקר נוגעים בעיקרם לקושי הכלכלי בשל תשלום מלגה המגבילה את אפשרויות העיסוק מחוץ לאוניברסיטה, קושי במציאת מלגות הוראה ו/או תרגול, וכאשר אלו כבר ניתנים, השכר הניתן עליהם זעום. חלקן אף התייחסו למדיניות ממשלתית באשר לתקצוב הנמוך של ההשכלה הגבוהה. מן הראוי לציין שקשיים כלכליים אלו המעידים על צורך אמיתי בהישרדות (מינוח של חלק מן המשתתפות), תפס חלק משמעותי בדיון:

• "מהינה כלכלית אני צרופה את הקושי השלילי ביותר. הואלה שניתנת של יצי האוניברסיטה אינה מספיקה ואצטרק להמשיך בעבודות נוספות ואפילו לתלמי. בנוסף, בכוונתי להיכנס להריון מהאלק התואר ולפי היצוע לי אין כלל התחשבות בכך תוק כצי התואר הן מהינה כלכלית (חופשת איצה בתשלום) והן מהינת התנאים מהאלק ולאחר הליצה".

• "עבודה של 5 ימים ויותר בשבוע. מינימום של 8 שעות ביום במסכורת רעם

של 3,000 ₪"

- "הקושי השלישי הוא הסיקר כאלו! מאחר ואני צריכה לעבוד לפרנסתי, אני צריכה להתאמץ מאוד לאפשר לעצמי זמן פנוי לכך. הקיצור מאלות יכולות לאפשר אנשים לשתף אלוז ולכתוב".
- "הקושי הבולט בהיות תלמידות מחקר הוא הקושי הכאלי. הוא לא והושכרות שאני מקבלת אינן טובות והצבר מלביל את צעדי התחום האישי ולעיתים רחוקות עם התחום המדעי".
- "המידת מה קושי כאלו! כשמתחילים רק על מאלת שקולאה ושעות הוראה וחומרים על וויתור לעבוד במקומות אחרים".

הקשיים במסלול גם נובעים מהתביעה להתמסר למחקר ומהצורך לפרסם על-מנת להתקדם. ההתמסרות למחקר כוללת לעתים עבודה אינטנסיבית של שבעה ימים בשבוע, ללא יכולת לפנות זמן לעיסוקים אחרים. זאת בקונטקסט של עולם תחרותי, בו לנשים באקדמיה יש במידת מה חסרון בהשוואה לגברים במעמד זהה, כאשר מתייחסים לפרקי הזמן של חופשת הלידה והצורך להתמודד עם שלם את המחיר על היותן אמהות ומטפלות עיקריות בילדיהן:

- "צורף הרבה עבודה מעבר לשעות הקונבנציונאליות. הרבה deadlines".

חייבים להוסיק ולחזם – publish or perish".

- "הזמן שאני צריכה ורובה להשקיע באימוצים וה-תחום המחקר שלי והצורך לעבוד תוק כזי והחשש לעביל מה יהיה ככל שהמחקר יתפתח ויתקצם ויצריק יותר זמן ויותר אנרגיה. מה שיחייב אותי לקבל החלטות לעביל התקצות המחקר וחיפוש מאלות".

קשיים נוספים שהועלו נוגעים לתחושת הבדידות של החוקרים, בעיקר במסלול לדוקטורט ובעיקר במדעי החברה והרוח. במדעים אלו עלה בצורה ברורה יותר גם החשש מפני העתיד בתום סיום הלימודים ומהאפשרויות למצוא עבודה מחוץ לאקדמיה:

- "ההרעשה שרוב הפאן מצאביר בעבירה סוליסטית בארבעה קירות חוסר
המידע והכיונה אלבי מאלות פרסומים וכיומה".
- "תחושת יתמות חוסר מסלול חוסר וצאות אלבי העתיד מה אהיה
כשאשאל? האם אעסוק במה שאחקר? האם תהיה לי עבודה?"
- "מעמד חברתי לא ברור (בתור צוקטורנטית במדעי הרוח). עתיד מפורק
(מאותה סיבה)".
- "העיקר קשיים כלכליים וצאעה אלבי העתיד צאעה שנובעת לא מפקסוק
היכולות האיטיות שלי כחוקרת אלא מהמדינה של האקדמיה הישראלית. מדינה זו
אין מספיק תמיכה לחקר".

בקרב חוקרות שהן גם אמהות, עלה בבירור הקושי בשילוב בין שני עולמות תובעניים - עולם המחקר למול עולם המשפחה. חוקרות שילדו במהלך לימודיהן מספרות על הקושי לחזור לשגרת עבודה בתום חופשת הלידה, על לחצים שמפעילים עליהם חלק מן המנחים לחזור טרם סיום חופשת הלידה וגם על ירידה ברמת העניין:

- "חשש מחוסר עתיד מקצועי וכלכלי. חוסר תיאום בין המערכת האקדמית
ובין צרכיה של אב צעירה".
- "הקושי העיקרי הוא הניחול תקין של תא משפחתי. מאחר והצוקטורט על-
מנת שהאטרות שלו יתממשו, מצריכ עבודה רבה המצריכה שעות רבות (אני

עם יוצאת אשח אמתקרי, מסיבה זו אין לי הרבה זמן לנו! הנוסף המצב

הכספי אינו מלהיה בהשוואה לאם הייתי יוצאת אשח:

• "העיקר קושי האמצוא את הזמן ולהסתדר ותאם את המטרחה החיים אם

זה מהחיות אשח התוק הבית":

• "צאטה כמותן בתור אישה הנושע אשחיה של אשחיה וחיי משפחה - איך

זה יסתדר אם הכלל":

קושי משמעותי שעלה באופן בלתי נעזר כבר למן פתיחת הדיון הקבוצתי, בקרב תלמידות מחקר שהן גם אמהות שילדו במהלך לימודיהן, נוגע לנושא של הריון ולידה. קושי זה מאופיין בצורך להחזיר על חשבונן את תקופת חופשת הלידה למניין שנות הלימודים, לבקשתם של חלק מן המנחים לחזור למחקר טרם מלאו לחופשתן שלושה חודשים, להעדר תשלום בגין חופשת לידה ולתחושה כאילו הריון אינו דבר רצוי במהלך הלימודים.

3. חובות התואר – דרישות מסגרת של תוכנית הלימודים

בחירת המסגרת המחייבת את תלמידות המחקר שונה מהותית בין הפקולטה למדעי הרוח והחברה לבין הפקולטה למדעי הטבע. תלמידות מחקר בפקולטה למדעי הרוח והחברה אינן מחויבות למספר ימי עבודה קבועים הכוללים שעות עבודה קבועות. חלקן ציינו שחובת הנוכחות שלהן בקמפוס היא של יומיים ומעבר לכך הן מחויבות גם לשעות ההוראה/תרגול. אופי העבודה במסלול המחקרי הוא עצמאי ובודד ועיקר העבודה, בעיקר במדעי הרוח, היא פרטנית מול טקסטים. מחקר זה דורש משמעת עצמית

רבה וזו עבודה המאופיינת כ"עבודת סולו" צורפת מחייבת נפשית מול ארבעה

ק"מ". הבדידות קיימת במסלול זה, במיוחד בהיעדר פורומים מוסדרים של תלמידי מחקר, מעבר

לפגישות עם המנחה.

דוקטורנטיות בפקולטה למדעי הטבע והרפואה לעומת זאת, מדווחות על יום שהות מחייבת

במעבדה של לפחות 4 ימים בשבוע (לעתים עד 7 ימים בשבוע בתקופות של לחץ וצורך לעקוב אחר ניסויים ברמה יומיומית) ועל הצורך בשהות של 8-9 שעות בפועל במעבדה עם חוקרים נוספים. באשר לאווירה, ציינו תלמידות המחקר מן הפקולטה למדעי הבריאות את התחרותיות, את העדר היכולת האמיתית של תלמידות שהן גם אמהות להשתוות בזמן שהן יכולות להקדיש למחקר לעומת גברים במסלול זה, גם בשל הצורך לתת מספר שעות עבודה רבות ביום במעבדה ומעבר לכך גם בערבים בבית:

"לפי עבודת שפירא כמ"א צ"א". לעומתן, ציינו תלמידות מחקר בפקולטה למדעי הרוח והחברה את

העובדה שהתחרויות פחות מורגשות, למרות שגם חלקן ציינו שנושא ההיריון ואמהות לא תמיד נתפס בחיוב, לעתים הופך אף לשיקול בקביעת מועד הכניסה להריון.

בכל הפקולטות ציינו תלמידות המחקר את הקושי להשיג שעות הוראה/תרגול: "מ"מ"

מסומ 960 מסומ 960". באשר לאי הידיעה כמה קורסים יקבלו ובהתאם לכך חיים בתנאי אי-ודאות

כלכלית, שקשה בעיקר לרווקות. מצד אחד ציינו, חשוב להן להיות טובות בהוראה, לקבל משובים טובים מן הסטודנטים ומן המנחים שלהם, למרות שהדבר דורש השקעת אנרגיה מרובה ומצד שני לא קיימת כל הבטחה לסייע להן לקבל משרות אלו:

• *"במחלקה לפסיכולוגיה יש כשהיום צוקרונטיס. אין מספיק שעות עבודה*

לחת לכל הצוקרונטיס אלמו. הניסוח אמל המחלקות קטנות יותר כמו

הנצחת חסויה. עם זאת דוקטורנט יש אפשרות לבואה בהוראה ובהתאם לכך

הוא גם מתכרף:

• "הבטיחה שלי היא הורה להשקיע? מחקר או בהוראה. משום שאם אהיה

בובה בהוראה אולי אקבל יותר שעות אבל אז צרה יהיה על חשבון המחקר

שלי".

• "הסוציולוגיה המחקרית קטנה ואין אפשרות להעסיק אותנו יותר, אין

תקציב למחקר".

• "הליאוטרפיה דוקטורנט יכול ללמוד רק בשנה האחרונה שלו ללימודים וכל

השאר מלמודים הוא אסטפנטים. דוקטורנטים יקרים מדי לתשלום ואסור לנו גם

לעבוד במרצה מן החוץ וגם אין לנו זמן לעבוד מעבר לכך".

4. התייחסות לנושא המיגדרי במסלול המחקרי

התחושה העולה באופן בלתי נעזר בקבוצה, היא שלנשים תלמידות מחקר קשה יותר להתקדם באקדמיה ובעיקר נכון הדבר לגבי נשים שהן אמהות ונדרשות לעמוד באותה תחרות מול עמיתים גברים.

הקושי העיקרי הוא בשילוב שבין עולם העבודה התובעני לעולם המשפחה. בפועל יוצא שבעקבות הצטרפות ילד למשפחה בוחרת האישה להתמסר לפחות בשנים הראשונות של הילד לטיפול בו ועקב כך נפגע תפקודה במחקר, היא מפרסמת פחות וכדומה. כאמור, סוגיית ההיריון והלידה תפסה נפח משמעותי בדיון.

סוגיה נוספת שעלתה בהתייחס להיבט המיגדרי הוא מיעוט של נשים בסגל האקדמי במחלקות

השונות. סטודנטיות שלמדו תואר שני במכון וייצמן העידו על כך ששם רף השכר גבוה יותר, אין מחויבות ללמד, יש חופשת לידה בתשלום ומענק על כל ילד.

5. מרכיבי התמיכה

הכתובת העיקרית אליה פונות תלמידות המחקר בכל שאלה או בעיה היא המנחה. מעבר להנחיה המקצועית של עבודת המחקר, מסייעים מנחים רבים בהשגת מלגות למחקר, לנסיעה לכנסים ושאר

בעיות ביורוקרטיות מול הממסד האוניברסיטאי: "את המנחה אני משתפת בהכל. אני

מאשרת בהחירה שלי. אכתב לך". חלק מן התלמידות הצרו על כך שלמנחה שלהן אין אפשרות

לסייע להן מעבר להנחיה המקצועית במתן מלגה למשל. חלקן אף טרחו לציין שהמנחה שלהן אינו פוליטיקאי ואין ביכולתו להבטיח להן משרות תרגול או ידע רלבנטי להשגת מלגות, בהשוואה למנחים

אחרים שכן עושים זאת: "זה גם תלוי מנחה והיכולת הפוליטית שלו באוניברסיטה

ואחוצה לה. התחושה היא שלמנחה אין מספיק כוח ביזייט. אבל אין למי לפנות

חול מלמנחה".

כאשר עלה נושא התמיכה, שוב חזרה ההתייחסות גם לתמיכה במובן הכלכלי וביכולת של חלק

מן המנחים לסייע בתשלום שכר לתלמיד המחקר מתקציבי המחקר האישיים שלהם. דוגמא נוספת

להעדר תמיכה הולמת מצד האוניברסיטה, היא הצורך להשתתף בכנסים מדעיים, אך המגבלה של

האוניברסיטה לתשלום עבור השתתפות בכנס אחד בלבד בשנה, דבר הפוגם לעתים בקידום המקצועי של

תלמידות המחקר ובאפשרות לפרסם: "אין תקשורת על השתתפות ביותר מכנס אחד בשנה

וצו גם פשיטה בשם של האוניברסיטה הייתי עושה דוקטורט בחו"ל. כנס עולה

פרסום. מתן הרצאה באנאלית על זה גם בחנימיות אותנו וזה צלול מסוים בנו.

צו צריכה להיות האטרה של האוניברסיטה. מה לעשות שהכנס הצו-נתי של תחום

התמחותי יצא השנה וצאת כבר לאחר שהשתתפתי בכנס אחד בזיוק בנושא

הצוקטורט שלי אז בפועל לא נשעתי לכנס שיכולתי גם לפרסם בו".

מעבר למנחה שהוא דמות משמעותי לצרכי תמיכה בנושאים שהם מעבר להנחיה המקצועית, לא

צוין גורם נוסף המהווה מקור תמיכה פורמאלי באוניברסיטה. בית ספר קרייטמן צוין כמזכירות שעיקר

עבודתה טכנית באשר לאישור קבלת תלמידים, אישור הצעות ובדיקת דיסרטציות, בהתאם ללוחות הזמנים הנהוגים בכל מסלול. סטודנטית אחת בפקולטה לבריאות ציינה שכאשר היתה לה בעיה בהשגת משרת תרגול, היא פנתה ליו"ר סגל אקדמי זוטר והוא סייע בידה לקבל את המשרה. באשר לתמיכה כלכלית בנסיעות לכנסים והשתלמויות בחו"ל, ציינו חלקן את פנייתן העצמאית לקרנות חיצוניות. חלק מן הסטודנטיות העלו את העובדה שאין להם ידע היכן לחפש מקורות תמיכה וגם לא ידוע להן על גורם כזה בממסד:

• "ג'ה מוסז ביורוקראטי ואלו האופייניים שלו. צריק אצט אהסתרה אין שום

שול מוסז שאומר את הצדק, תואק, שאומר מה פתוח לפניק? יש בעיות של

כספים. בעיות עם שעות תפילות. האנחה אינו תואק הכתובת."

• "בה"ס קרייטמן שורה מזכירות שצריק אהלים הצעות בזמן. אחת אין

מאלה. הם מקבלים בקשות לצחייה מאשרים או שאלים ונותנים תואק. ג'ה

שורם פקידותי שלא נותן מענה אמיתי לצרכי הסטודנטים."

• "התחלה היא שאנחנו עובדים בשביל האוניברסיטה ואין שום צבר בתוארה.

אמש אחת לנו שכר עבודה יותר."

התמונה המצטיירת היא של מזל בבחירת מנחה שנותן סיוע ומעבר לכך מסלול של ניסוי וטעייה באשר לחיפוש אחר מקורות תמיכה אלטרנטיביים וסיוע לא פורמאלי של עמיתים, בדפוס של מידע העובר מפה לאוזן word of mouth.

6. הקמת גורם תמיכה לתלמידות מחקר

ישנה הסכמה בקרב תלמידות המחקר בדבר הצורך במיסוד גורם תמיכה לתלמידי מחקר באשר הם, ללא תלות במיגדר. הרעיון הוא למסד כתובת פורמאלית, כפי שקיימת אגודת הסטודנטים לתואר ראשון, או רמ"ד אקדמים לאנשי סגל וכדומה. יחד עם זאת יש להתייחס להיבט המיגדרי ולצרכים הייחודיים של תלמידות מחקר רק באשר להריון ולידה.

מרבית המשתתפות לא רואות מקום למסד קבוצה שתפעל בפורמט של קבוצת תמיכה לצורך

אוורור רגשות, אלא מעוניינות בפתרונות ממוסדים שיאפשרו קיום מינימאלי לתלמידי מחקר: "אני

צריכה פתרון עכשיו של אישה עם כוח כמו סלף צופה כמו אלוזת הסובלניטי

לתואר ראשון. לפני היותי אישה אני מתנהלת מול האולף הענק לבד ולא עם מי

האמצעות המנחה או קואליציה". התחושה היא שקבוצת תמיכה תהיה אפשרית רק לאחר מעבר

שלב ההישרדות בו נמצאות מרבית התלמידות כיום: "קבוצת תמיכה זה level אחר של עבודה

ואני פחות מתחמת לזה עכשיו". "לרוביא קיטור זה לא מספק במקום של

הישרדות בו אנחנו נמצאות עכשיו".

חשוב לציין שכאמור, אופיו של המסלול המחקרי שונה בין הפקולטות, כך שכל פתרון אחד

(למשל בדמות קבוצת תמיכה) עשוי לקפח מגזר מסוים ועקב כך לא לתת מענה הולם לצרכיו.

הועלו מספר פתרונות אפשריים, שיסדירו את מעמדן של סטודנטיות במסלול המחקרי באוניברסיטה:

- מתן שכר שיאפשר קיום מינימאלי בכבוד.
- גוף שייתן ידע רלבנטי באשר להשגת מלגות, קרנות ושאר פרוצדורות באשר למסלול וידע שאינו רלבנטי ישירות להנחיה המקצועית של המנחה.
- יש מקום לבחון את סוגיית ההיריון, חופשת הלידה והסיוע בהורות. ראשית יש לתת תגמול לאמהות גם במהלך חופשת הלידה, יש מקום להתחשב בחופשת הלידה במניין שנות הלימוד לתואר, יש לתת הנחיות למנחים שאין לקצר את חופשת הלידה ואין להנחות את האם הטרייה לחזור למחקר טרם סיום זמן החופשה הפורמאלי הנהוג במדינת ישראל (14 שבועות).
- לפתוח מחדש מעון יום לילדי העובדים והתלמידים במתחם הקמפוס/המעונות בכדי להקל על ההורים.
- לבנות תוכנית ליווי לכל תלמידת מחקר, כך שתוצמד אליה אשת סגל בכירה במודל של מאמנת אישית (coaching) לצורך קידום באקדמיה.

ככלל, המשתתפות בקבוצת המחקר לא מכירות את התפקיד של יועצת הנשיאה למעמד האישה והיו מעוניינות לדעת האם ביכולתה לסייע להן, כיצד ניתן לפנות אליה והאם בסמכותה להתוות מדיניות כלשהי הנוגעת למיגדר? האם תפקידה לסייע רק לסגל קבוע או גם לסטודנטיות? "האם אשכח"

אתקשר אליה כאשר רוצים להחזיר אותי וחופשת איזה לפני הפאנל?"

חלק מן המשתתפות הביעו את רצונן שהקבוצה תנפיק מסמך שיחייב את הממסד האקדמי בהתייחסות ראויה לבעיות שהועלו. חלקן נטלו חלק בניסיונות בעבר לקדם את מעמד הנשים באוניברסיטה, אך הניסיונות כשלו ועקב כך הן תולות תקוות נמוכות בניסיון נוסף.